

Kodeks Etyczny Wyższej Szkoły Handlowej w Radomiu
uchwalony na posiedzeniu Senatu Wyższej Szkoły Handlowej w Radomiu
dnia 2 marca 2007 r.

Przepisy prawne i zasady moralne stanowią podstawę prawidłowej egzystencji społeczeństwa niedoskonałego, ale zmierzającego do ulepszenia zasad sprawiedliwości normujących życie społeczne. Tym bardziej obowiązywać one powinny społeczności akademickie, szczególnie predystynowane do ich przestrzegania, z racji kształtowania wiedzy i postaw moralnych kształconych przez nie elit społecznych.

Kodeks Etyczny Wyższej Szkoły Handlowej w Radomiu stanowi przyczynek do dyskusji o wartościach, które powinny obowiązywać w uczelnianej społeczności. Podejmując kwestie podnoszenia standardów moralnych w środowisku akademickim mamy nadzieję, że wytyczamy sobie właściwy kierunek działania w dążeniu do samodoskonalenia. Świadomi moralnej odpowiedzialności za proces nauczania i wychowania pragniemy kształtować najlepsze wzorce etyczne naszej wspólnoty akademickiej, zgodnie ze słowami Jana Pawła II: „**Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od Was nie wymagali**” (Jasna Góra, 18.06.1983), w myśl zasad Tadeusza Kotarbińskiego o „dobrej robocie”

Za szczególnie ważne uważamy respektowanie następujących zasad:

1. Zasada poszanowania godności.

Przyrodzona i niezbywalna godność człowieka jest źródłem wszelkich jego praw i obowiązków, zarówno w aspekcie prawnym, jak i moralnym. Władze Uczelni stoją na straży poszanowania tej godności przez pracowników i studentów.

Relacje między studentami i pracownikami Uczelni powinny być nacechowane zaufaniem, uprzejmością, życzliwością oraz poszanowaniem odmienności przekonań i światopoglądu. Nie można nikogo dyskryminować z powodu jakichkolwiek różnic światopoglądowych.

Pracownicy Uczelni i studenci nie powinni brać udziału w żadnych przedsięwzięciach uwłaczających ich godności lub godności innych, jak również podejmować zajęć mogących zaszkodzić dobremu imieniu ich lub Uczelni.

2. Zasada praworządności.

Funkcjonowanie Uczelni opiera się na prawie i przyjętych w jego ramach regulaminach.

Wszyscy są zobowiązani stosować się do przepisów obowiązujących w Uczelni.



Uczelnia udostępnia studentom Statut, Regulamin Studiów i inne obowiązujące w niej przepisy.

Student, jak i pracownik Uczelni ma prawo domagać się poszanowania swoich regulaminowych uprawnień.

3. Zasada uczciwości.

Uczciwość nauczyciela akademickiego przejawia się w jego solidnej pracy badawczej i dydaktycznej oraz w sprawiedliwej, jawnej ocenie osiągnięć studenta.

Student ma prawo wglądu do swoich prac egzaminacyjnych i zaliczeniowych, szczególnie tych ocenionych negatywnie.

Relacje między nauczycielami akademickimi, a studentami winny układać się z uwzględnieniem dorobku naukowego, życiowego, dydaktycznego pracowników nauki, co prowadzić powinno do zachowania stosownego dystansu i powagi oraz wzajemnej życzliwości w stosunkach między nauczycielami akademickimi a studentami. Natomiast niedopuszczalne jest uciekanie się do protekcji, zbytnej poufałości, wykorzystywanie związków rodzinnych i osobistych, a także formułowanie pomówień wobec nauczycieli akademickich i innych osób.

4. Zasada rzetelności.

W odniesieniu do nauczycieli akademickich rzetelność oznacza prowadzenie badań naukowych i działalności dydaktycznej w służbie prawdzie. Nauczyciel akademicki krytycznie ocenia własne osiągnięcia w świetle osiągnięć innych, przyznaje się do porażek, unika formułowania sądów i opinii w problematyce, w której nie jest specjalistą. Ma prawo do wątpliwości i stawiania pytań.

Student jest zobowiązany do rzetelnej i sumiennej pracy nad stałym podnoszeniem swoich kwalifikacji oraz zdobywania wiedzy przez cały okres studiów. W tym celu uczestniczy w zajęciach, wykonuje zlecane prace domowe oraz bierze aktywny udział w studenckim życiu naukowym i kulturalnym.

Prawem studenta jest możliwie pełny dostęp do zasobów wiedzy i innych dóbr kultury zgromadzonych w Uczelni. Każdemu prowadzącemu zajęcia student może zadawać pytania dotyczące omawianych zagadnień, a także zgłaszać postulaty dotyczące przebiegu zajęć.

Student poddaje się egzaminowi i traktuje go jako sprawdzian wiedzy nabytej w toku studiów.

Naruszenie zasady rzetelności w szczególności polega na:

- przeszkadzaniu w prowadzeniu zajęć i korzystaniu z nich przez studentów, np. przez gadulstwo;
- wnoszeniu do sali egzaminacyjnej niedozwolonych materiałów;
- podpowiadaniu w toku egzaminu lub zaliczenia;
- przedstawianiu do zaliczenia prac zakupionych lub przywłaszczonych;

- nadużywaniu zwolnień lekarskich;
- podpisywaniu listy obecności za innego studenta w zamiarze obejścia zasad ustanowionych przez nauczycieli akademickich lub nakłanianiu innych studentów do takich działań.

5. Zasada dbałości o kulturę osobistą.

Członkowie społeczności akademickiej zachowują powszechnie przyjęte kanony kultury osobistej.

Przejawem kultury osobistej jest w szczególności uszanowanie powagi miejsca i chwili poprzez odpowiednie zachowanie i strój podczas egzaminów, rozdania dyplomów i innych uczelnianych uroczystości.

Niedopuszczalne jest w szczególności:

- używanie wulgaryzmów;
- pozostawanie w stanie nietrzeźwym;
- spóźnianie się;
- prowadzenie rozmów na zajęciach oraz w bibliotece i czytelni;
- wnoszenie do sal wykładowych posiłków i napojów;
- wchodzenie i wychodzenie w trakcie zajęć;
- korzystanie na zajęciach z telefonów komórkowych;
- przebywanie w salach wykładowych w odzieży wierzchniej.

6. Zasada poszanowania dóbr materialnych.

Pracownicy Uczelni i studenci zobowiązani są do poszanowania dóbr materialnych stanowiących jej bazę dydaktyczną.

Student przejawia troskę o techniczną sprawność i estetykę udostępnionych mu przedmiotów, urządzeń i zasobów. Nie mogą być tolerowane jakiegokolwiek przejawy wandalizmu wobec dóbr materialnych Uczelni, jak również ich kradzież.

7. Zasada sprzeciwiania się patologiom życia akademickiego i społecznego.

Każdy powinien być wyczulony na wszelkie patologie życia akademickiego i społecznego, bowiem bierna postawa wobec nagannych zachowań jest przyzwoleniem na brutalizację życia publicznego.

W szczególności należy więc:

- przeciwstawiać się przemocy i agresji;
- reagować w przypadku naruszania zakazu spożywania alkoholu i palenia papierosów w budynkach Uczelni;
- dbać, by Uczelnia była wolna od narkotyków;
- walczyć z wszelkimi aktami wandalizmu, czy kradzieży.

8. Zasada dbania o dobre imię i wizerunek Uczelni.

Każdy członek społeczności akademickiej dba o promocję Uczelni, propaguje jej sukcesy i osiągnięcia.

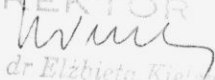
Wuuu

Wszelkie postawy i opinie krytyczne winny być przedstawiane w dyskusjach wewnątrzuczelnianych, by inspirować do przedsięwzięć służących doskonaleniu funkcjonowania szkoły.

Powinnością wszystkich członków społeczności akademickiej jest unikanie działań wymierzonych w powagę i autorytet Uczelni.

Nie można prowadzić jakichkolwiek działań, powołując się na Uczelnię, jeśli w rzeczywistości są to przedsięwzięcia prywatne.

Student także po ukończeniu studiów winien świadczyć swoim poziomem moralnym i intelektualnym, dbać o dobre imię Uczelni.

REKTOR

doc. dr Elżbieta Kielbaso

